

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4829/2018
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ..., ЉЉ из ..., ММ из ..., НН из ..., ЊЊ из ..., ОО из ..., ПП из ..., РР из ..., СС из ..., ТТ из ..., ЋЋ из ..., УУ из ..., ФФ из ..., ХХ из ..., ЦЦ из ..., ЧЧ из ..., ЏЏ из ..., ШШ из ..., АА1 из ..., ББ1 из ..., ВВ1 из ..., ГГ1 из ..., ДД1 из ... и ЂЂ1 из ..., које заступа заједнички пуномоћник Кораћ Миле адвокат из ..., против туженог ЈВП "ЕЕ1" ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2579/18 од 21.06.2018. године, у седници већа одржаној 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2579/18 од 21.06.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2579/18 од 21.06.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 1686/17 од 24.01.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су захтевали да се утврди да су тужиоци као закупци непокретности уписане у лист непокретности број .. КО ... парцеле бр. .. укупне површине 5 ха 88 а 32 м² дужни да на име закупнине за коришћење водног земљишта и то од 2011. до краја 2017. године плаћају годишњу закупнину у висини накнаде која се, по годишњим Уредбама Владе Републике Србије о висини накнаде за воде, плаћа за водна земљишта треће зоне, као и захтев тужилаца да се обавезе тужени да им накнади трошкове спора са законском затезном каматом.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2579/18 од 21.06.2018. године одбијена је жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 1686/17 од 24.01.2018. године у ожалбеном делу – ставу другом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложили су да се о ревизији одлучује на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана.

Према одредбама члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Тужбом у овом спору тужиоци су тражили да се утврди да су као закупци дужни да за коришћење водног земљишта означене парцеле плаћају закупнину у висини накнаде која се плаћа за водно земљиште треће зоне по годишњим Уредбама Владе РС о висини накнаде за воду.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору не постоје законски разлози за одлучивање о посебној ревизији тужилаца, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге нижестепених судова за одбијање тужбеног захтева. При томе, уз ревизију тужиоци нису приложили, нити су се позвали на различите судске одлуке у истим или битно истоветним чињенично-правним ситуацијама као у конкретном случају, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Тужиоци у ревизији указују на чињенична и правна питања која се односе на конкретан спор, што није разлог за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној. Образложење побијане другостепене пресуде да тужиоци у овој парници фактички захтевају да се као претходно питање расправи испуњеност услова за измену коначног управног акта - појединачних решења о утврђивању накнаде за коришћење водног земљишта које је тужени доносио, а да су имали могућност да права која тврде да им припадају остварују по правилима управног поступка, не изискује потребу да се размотре правна питања од општег интереса, нити у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не

прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Ревизија тужилаца није дозвољена по члану 403. став 3. ЗПП, јер вредност предмета спора од 10.000,00 динара очигледно не прелази имовински цензус који је меродаван за оцену дозвољености ревизије у смислу наведеног члана.

С`тога је, на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић